

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensén): Da handelsministeren deltager i økonomiske forhandlinger i Paris i disse dage, skal jeg tillade mig for det høje landsting på hans vegne at forelægge forslag til lov om et skibsfartsnævn.

Baggrunden for dette lovforslag er det samarbejde, der på en række områder er i gang mellem de stater, der er deltagere i Atlantpagten. I maj 1950 nedsatte Atlantrådet et planlægningsråd for skibsfarten, der fik til opgave at overveje og fremkomme med forslag om dannelsen af et sådant skibsfartsorgan af civil karakter, der under krig eller truende krigsfare kunne varetage kontrollen med og allokeringen af Atlantpagtlandenes samlede oceangående handelsflåder. Planlægningsrådet har derefter på en række møder, ved hvilke Danmark har været repræsenteret ved en delegation bestående af repræsentanter for handelsministeriet og Dansk Dampskibsrederiforening, udarbejdet et detaljeret forslag til en sådan organisation.

Med hensyn til det foreslåede skibsfartsorgans formål og opbygning kan jeg i det hele henviser til de i bemærkningerne til lovforslaget givne oplysninger.

Efter at Atlantrådet havde godkendt de udarbejdede planer, har man optaget spørgsmålet om, på hvilken måde man fra dansk side skal kunne opfylde de forpligtelser, som herefter kommer til at påhvile Danmark, til nærmere drøftelse med interesserede rederikredse. Man er herunder nået til den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at statskontrollen over de skibe, der efter planen skal indsættes i den internationale skibsfartspool, søges tilvejebragt ved en overenskomstsmæssig ordning mellem et af staten nedsat skibsfartsnævn og hvert enkelt af de i betragtning kommende rederier.

Ved det foreliggende lovforslag foreslås derfor oprettet et sådant skibsfartsnævn, bestående af en af kongen udnævnt formand samt 6 andre af kongen udnævnt formand samt 6 andre af kongen udnævnt formand, industri og søfart udnævnte medlemmer, af hvilke 3 udpeges af Dansk Dampskibsrederiforening. Skibsfartsnævnet skal være bemyndiget til fra det tidspunkt, da det under Den nordatlantiske Traktats Organisation oprettede skibsfartsorgan træder i virksomhed, at overtage brugsretten til samtlige danske oceangående skibe og i fornødent omfang også andre danske skibe.

Der er samtidig i forståelse med Dansk Dampskibsrederiforening udarbejdet et udkast til den overenskomst, der tænkes

afsluttet med de enkelte rederier, og man har gennem rederiforeningen sikret sig, at de enkelte rederier vil være villige til i givet fald at afslutte kontrakter af det nævnte indhold.

Efter lovforslaget har skibsfartsnævnet det fulde ansvar for udnyttelsen af de skibe, det har overtaget brugsretten til, alt i overensstemmelse med de givne direktiver.

Endvidere er det i lovforslagets § 2 foreslået at tillægge nævnet lignende beføjelse, som det i 1939 oprettede fragtnævn havde, også med hensyn til sådanne skibe, hvortil nævnet ikke har overtaget brugsretten. Nævnet skal således kunne foreskrive, at befragtningsaftaler skal godkendes af nævnet, og kan pålægge rederierne at lade deres skibe foretage bestemte rejser til fragtrater, der fastsættes af nævnet.

Idet jeg iøvrigt med hensyn til lovforslagets enkeltheder kan henviser til de til forslaget knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Erik Jacobsen: Det fremsatte forslag til lov om et skibsfartsnævn indeholder bestemmelser om de regler, der vil være at bringe til anvendelse med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser, Danmark har påtaget sig ved tiltrædelsen af Den nordatlantiske Traktat.

Lovforslaget er blevet til på grundlag af stedfundne forhandlinger i et planlægningsråd for skibsfarten, hvor repræsentanter for handelsministeriet og Dansk Dampskibsrederiforening har deltaget i udarbejdelsen af en fælles plan for en koordinering af skibsfarten i tilfælde af en krigssituation, således at skibene undergives særlige kontrolforanstaltninger ved indsættelsen i den internationale skibsfart.

Til opfyldelsen af vore forpligtelser har de interesserede parter fundet det mest hensigtsmæssigt at bemyndige ministeren for handel, industri og søfart til at nedsætte et skibsfartsnævn, hvis opgaver er fastlagt i det foreliggende lovforslag.

Under behandlingen af lovforslaget i det andet høje ting har man ændret den oprindelige § 3 således, at skibsfartsnævnets medlemstal er forhøjet fra 4 til 6 medlemmer foruden den af kongen udnævnte formand. I folketingsudvalgets betænkning er det nævnt, at ministeren har erklæret, at det er hans agt at udnævne 2 repræsentanter for de søfarendes organisationer til medlemmer af skibsfartsnævnet, men da der ialt